Quelle: http://manuscripta.at/?ID=35461
Copyright: Neustift/Novacella, Augustiner-Chorherrenstift

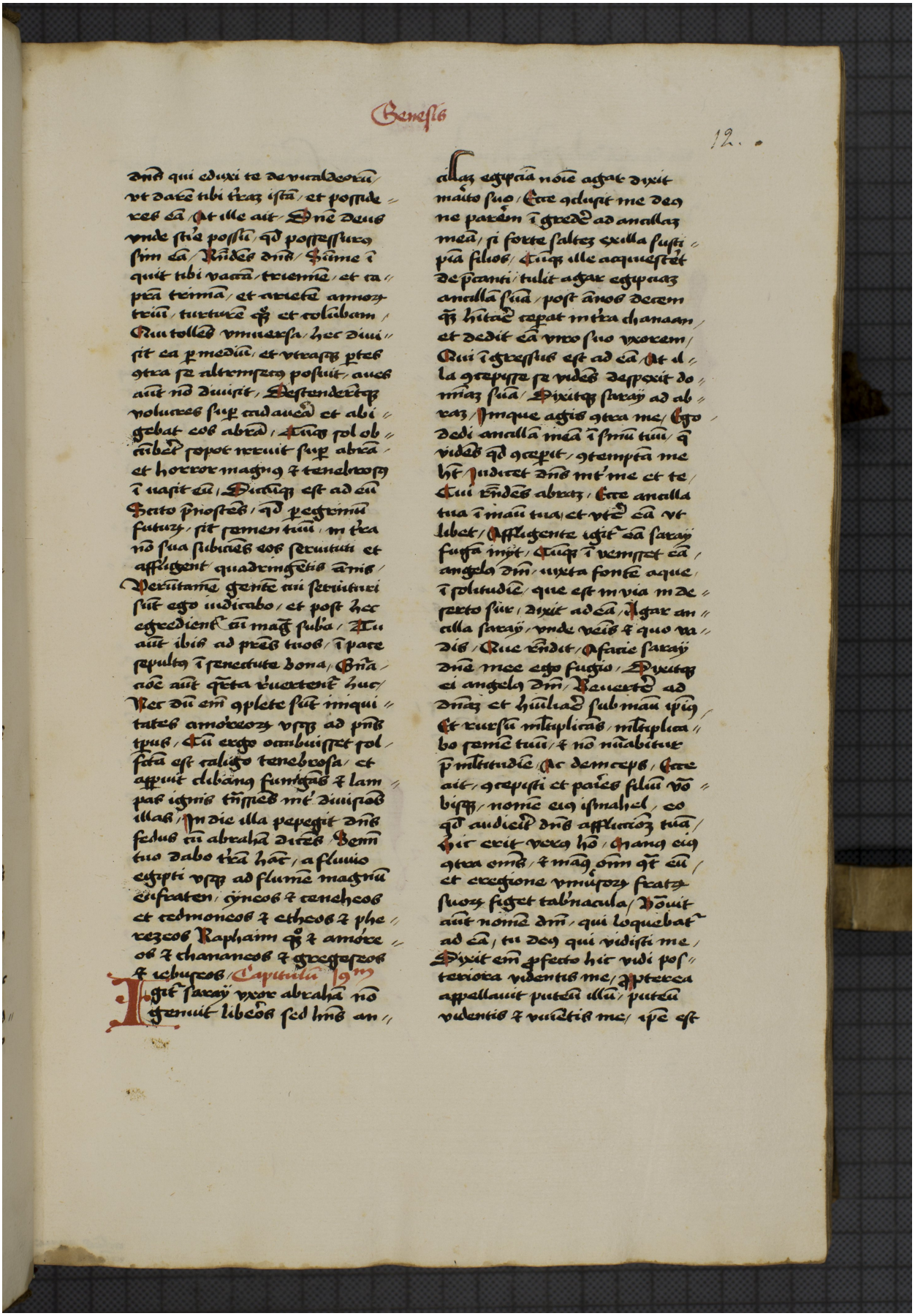

Genesis

12.

dnꝰ qui eduxi te de ur caldeorũ
vt darẽ tibi terram istam, et possi de
res eam. Qui ille ait. Domine deus
vnde scire possim, quod possessurus
sim eam. Respondit dnꝰ. Sume i
quit tibi vaccam triennem, et ca
pram triennem, et arietem annor
tium, turturem quoq; et columbam.
Cum tollens vniuersa hec diui
sit ea p medium, et vtraq; partem
contra se alterutrum posuit, aues
autem non diuisit. Descenderuntq;
volucres super cadauera et abi
gebat eas abram. Cumq; sol ob
cubere cepisset incidit super abram
et horror magnus & tenebrosus
inuasit eum. Dictumq; est ad eum
Scito prenosces, quod peregrinum
futurum sit semen tuum, in terra
non sua subiacebunt eos seruitutiet
affligent quadringentis annis.
Verumtamen gente cui seruituri
sunt ego iudicabo, et post hec
egredientur cum magna substantia. Tu
autem ibis ad patres tuos, in pace
sepultus in senectute bona. Gna
autem quarta reuertentur huc.
Nec dum enim complete sunt iniqui
tates amorreorum vsque ad pnsem
tempus. Cum ergo occubuisset sol
factum est caligo tenebrosa, et
apparuit clibanus fumigans & lam
pas ignis transiens inter diuisiones
illas. In die illa pepigit dnꝰ
fedus cum abraham dicens. Semi
ni tuo dabo terram hanc, a fluuio
egipti vsque ad flumen magnum
eufratem, cineos & cenecheos
et cedmoneos & ethaeos & phe
rezeos Raphaim quoq; & amorre
os & chananeos & gergeseos
& iebuseos. Capitulum iiiꝰ

Igit sarai vxor abraham non
genuit liberos sed habens an
cillam egyptiam nomine agar dixit
marito suo. Ecce conclusit me dom
ine parere in greder ad ancillam
meam, si forte saltem ex illa suscipi
am filios. Cumq; ille acquiescere
de precanti tulit agar egyptiam
ancillam suam, post annos decem
quos habitare cepat in terra chanaan,
et dedit eam viro suo vxorem.
Qui ingressus est ad eam. At il
la concepisse se videns despexit do
minam suam. Dixitq; sarai ad ab
ram, iniqua agis contra me. Ego
dedi ancillam meam in sinu tuum, q
videns quod concepit, contempta me
habet. Iudicet dnꝰ inter me et te.
Cui respondens abram. Ecce ancilla
tua in manu tua, et vte eam vt
libet. Affligente igit eam sarai
fugam iniit. Cumq; inuenisset eam
angelus dni iuxta fontem aque
in solitudine, que est in via in de
serto sur, dixit ad eam. Agar an
cilla sarai, vnde veniis & quo va
dis. Que respondit. A facie sarai
domine mee ego fugio. Dixitq;
ei angelus dni. Reuerte ad
dominam et humiliare sub manu ipsius.
Et rursum multiplicans multiplica
bo semen tuum, & non numerabitur
pmultitudine. Ac dem ceps. Ecce
ait, concepisti et paries filium vo
cabis nomen eius ismahel, eo
quod audierit dnꝰ afflictionem tuam.
Hic erit vecus ho. Manus eius
contra omnes, & manus omnium contra eum,
et coram fratribus suis figet tabernacula. Vocauit
autem nomen dni, qui loquebatur
ad eam, tu deus qui vidisti me.
Dixit enim profecto hic vidi pos
teriora videntis me. Propterea
appellauit puteum illum, puteum
videntis & viuentis me. ipse est